

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 10Csp/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417202883
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Novotná
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2017:5417202883.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudkyňou Mgr. Andreou Novotnou v spore žalobcov: 1/ I. R., nar. XX.XX.XXXX, 2/ Z. W., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom B. C. XXX a žalovaného: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.511,17 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/, 2/ sumu 116,18 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

III. Súd konanie v časti ohľadne určenia, že spotrebiteľský úver zo dňa 23.07.2004 č. XXXXXXXXXXXX uzatvorený medzi žalobcami 1/, 2/ a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, zastáva.

IV. Žalovaný má proti žalobcom 1, 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 10.08.2017, doručenou tunajšiemu súdu v ten istý deň, sa žalobcovia 1/, 2/ (ďalej len „žalobcovia“) voči žalovanému domáhali určenia, že spotrebiteľský úver zo dňa 23.07.2004 č. 1793743406 uzatvorený medzi žalobcami a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a zároveň vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 5.511,17 eur, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnili tým, že na požadovanom určení majú ako spotrebiteľia naliehavý právny záujem (§ 137 písm. c/ CSP), keďže ich postavenie sa takýmto určením stane istejšie. V tomto smere žalobcovia poukázali na rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 28.09.2016 sp.zn. 24C/74/2016 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo/1/2009. Nároky žalobcov uplatnené podanou žalobou sú odôvodnené aj európskymi smernicami na ochranu spotrebiteľa, ktorých cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali (Smernica Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Medzi žalobcami ako spotrebiteľmi a žalovaným bola uzavretá Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcom úver zo dňa 23.07.2004 č. 1793743406 v skutočnej výške 14.821,08 eur z pôvodne uvedenej sumy v zmluve 14.937,26 eur. Žalobcovia sú jednoznačne spotrebiteľmi, pričom na nich v celom rozsahu dopadá spotrebiteľská ochrana podľa Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Predmetná zmluva uzavretá medzi žalobcami a žalovaným obsahuje značné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok. Jedná sa o formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorej text bol vopred pripravený a žalobcovia nemali možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. V predmetnej zmluve ďalej

chýbajú podstatné náležitosti stanovené v § 4 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a s/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho sa tento úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve jednak chýba uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvádza sa tam len údaj o výške mesačnej splátky ako jednej sumy, z ktorej nie je zrejmé, akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť iné poplatky. V tejto súvislosti žalobcovia poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.11.2013 sp.zn. 11Co/256/2013. V zmluve ďalej chýba uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). V tejto súvislosti zasa žalobcovia poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/7/2015. Pokiaľ ide o neprijateľné podmienky uvedené v predmetnej zmluve, v danom prípade bola celková výška poskytnutého úveru znížená o výšku poplatkov - poplatku za spracovanie medziúveru a poplatku za vystavenie biankozmenky. Uvedené je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže za takéto plnenie poskytnuté žalovanému ako veriteľovi (poplatky) žalobcovia nedostali žiadne protiplnenie, pričom plnenie za poskytnutie takýchto služieb v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa. V tomto smere žalobcovia poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2012 sp.zn. 18Co/109/2011. Predmetná úverová zmluva teda v kontexte uvedených neprijateľných podmienok odporuje zákonu a zákon obchádza, pričom ako celok sa prieči dobrým mravom, a preto je od počiatku neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka). Keďže žalobcom bol poskytnutý úver v reálnej výške 14.821,08 eur, pričom žalobcovia zaplatili jednotlivými splátkami žalovanému sumu 20.332,25 eur, rozdiel 5.511,17 eur predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia, ktorého vydania sa žalobcovia po žalovanom domáhajú.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním urobeným elektronicky dňa 28.08.2017, ktorým žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a zaviazat' žalobcov nahradit' mu trovy konania. Uviedol, že na požadovanom určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nie je daný naliehavý právny záujem (§ 137 písm. c/ CSP), pričom možnosť takejto určovacej žaloby nevyplýva ani zo žiadneho osobitného predpisu (§ 137 písm. d/ CSP). Žalobu je preto v tomto smere potrebné zamietnuť už z procesných dôvodov. Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. 1793743 1 07 a stavebnom úvere č. 1793743 4 06 (ďalej len „zmluva o úvere“) bola medzi stranami sporu uzatvorená dňa 23.07.2004, pričom na jej základe bol žalobcom poskytnutý medziúver vo výške 14.937,26 eur, ktorý bol dňa 30.09.2009 (po splnení dohodnutých podmienok) zmenený na stavebný úver vo výške 10.158,52 eur. Z dôvodu omeškania so splácaním úveru došlo žalovaným ku dňu 17.12.2014 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Od nasledujúceho dňa požadoval žalovaný od žalobcov zaplataenie celého zostatku úveru aj s príslušenstvom. V záujme vyhnutia sa vymáhaniu pohľadávky súdnou cestou žalobcovia dňa 10.08.2016 podpísali notársku zápisnicu č. N 242/2016, Nz 28065/2016, NCRIs 28878/2016, v ktorej výslovne uznali svoj dlh vyplývajúci zo zmluvy o úvere čo do dôvodu a výšky (vyčíslený v sume 4.461,17 eur) a zaviazali sa ho zaplatiť splátkami vo výške 200,- eur mesačne, pričom pre prípad porušenia tohto záväzku súhlasili s vykonaním exekúcie na vymoženie celého zostatku dlhu aj s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne. Žalobcovia tento svoj záväzok splácali až do mája 2017. Vzhľadom na následné porušenie dohody o postupnom splatení pohľadávky a výslovné odmietanie doplataenia zvyšku dlhu žalobcami si žalovaný uplatnil nárok na vrátenie zostatku dlžnej sumy (2.461,17 eur s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne z tejto sumy od 01.07.2017 do zaplataenia) v exekučnom konaní. Žalovaný ďalej uviedol, že žaloba je nedôvodná aj v časti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobcovia uvádzajú, že predmetná zmluva o úvere bola uzavretá tiež podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tu sa však žalobcovia mýlia, nakoľko v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 citovaného zákona sa uvedený zákon nevzťahuje na zmluvy „o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu“. Z článku I. ods. 2 zmluvy o úvere pritom jednoznačne vyplýva, že úver bol žalobcom poskytnutý na stavebný účel, ktorý žalobcovia museli žalovanému v záujme čerpania prostriedkov aj riadne zdokladovať (konkrétne bol úver použitý na prefinancovanie predchádzajúceho úveru žalobcov, ktorý bol použitý na nadobudnutie nehnuteľnosti - rodinného domu súp. č. 159 v W. Teplej). Preto sa uvedený zákon na predmetnú zmluvu o úvere vôbec nevzťahuje. Navyše zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere s neuvedením výšky, počtu a termínov splátok ani vôbec nespájal následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Preto odkaz žalobcov na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.11.2013 sp.zn. 11Co/256/2013 je bezpredmetný, keďže uvedené rozhodnutie je neaplikovateľné pre tento súdny spor. Žalobcovia ďalej opakovane poukazovali na to, že úverová zmluva obsahuje početné neprijateľné podmienky, pričom bližšie nekonkretizovali, v čom vidia ich neprijateľnosť. Pokiaľ žalobcovia uvádzajú, že namiesto sumy

uvedenej v úverovej zmluve 14.937,26 eur im bol úver vyplatený len v sume 14.821,08 eur, tak k tomu žalovaný uviedol, že vzniknutý rozdiel 116,18 eur zodpovedá poplatku za spracovanie úveru vo výške 99,58 eur a poplatku za biankozmenku vo výške 16,60 eur. Tieto poplatky boli v súlade so zmluvou o úvere (čl. II., časť Mimoriadny medziúver) zúčtované v deň prvej výplaty medziúveru (04.08.2004) tak, že celková vyplácaná suma úveru bola znížená o sumu týchto dvoch poplatkov. Poplatok za spracovanie úveru je odplatom, ktorú je banka oprávnená od dlžníka požadovať v zmysle § 499 Obchodného zákonníka. Výška takéhoto poplatku, aj spôsob jeho úhrady boli dohodnuté priamo v zmluve o úvere a žalobcovia ju akceptovali. Vyplatená suma úveru tak bola znížená o výšku tohto poplatku, aby ho žalobcovia nemuseli osobitne uhrádzať z vlastných prostriedkov, čím žalovaný vyšiel žalobcom ako svojim klientom v ústrety. V tomto smere žalovaný poukázal na rozhodnutie v Krajského súd v Košiciach zo dňa 30.03.2016 sp.zn. 4Cob/5/2016. Pokiaľ ide o poplatok za zmenku, tento nebol v čase uzavretia zmluvy o úvere žiadnym právnym predpisom zakázaný, pričom v zmluve bol jasne a určito dohodnutý a žalobcami nebol nijako namietaný. Rovnako aj tento poplatok bol uhradený už pri prvom čerpaní úveru dňa 04.08.2004. Ak teda boli žalobcovia toho názoru, že uvedené poplatky im boli zo strany žalovaného neoprávnené účtované, mohli sa teoreticky domáhať ich vrátenia z titulu bezdôvodného obohatenia. V súčasnosti domáhať sa ich vrátenia po 13-tich rokoch od ich uhradenia je však bezpredmetné, pretože daný nárok im nie je možné priznať minimálne z dôvodu premlčania. Napokon žalovaný uviedol, že zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, nie je v rozpore so zákonom, zákon neobchádza a nie je ani v rozpore s dobrými mravmi, takže nie je dôvod posúdiť ju ako neplatnú.

4. Žalobcovia vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného doručenom tunajšiemu súdu dňa 19.09.2017 už len zotrvali na dôvodoch uvedených v podanej žalobe.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení urobenom elektronicky dňa 14.11.2017 taktiež zotrval na svojich dovtedajších vyjadreniach. Doplnil ešte to, že námietku premlčania vznáša voči celému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko jednotlivé vklady žalobcov boli v súlade so zmluvou o úvere použité na úhradu úrokov a poplatkov, pričom žalobcovia si nemôžu tieto vklady uplatňovať za dobu staršiu ako tri roky pred podaním žaloby.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 15.11.2017 v neprítomnosti žalovaného. Žalobcovia na uvedenom pojednávaní zobrali žalobu späť v časti, ktorou sa domáhali určenia, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Ohľadne nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zotrvali na podanej žalobe. Taktiež sa plne pridržiavali dôvodov uvedených v žalobe. Zhodne uviedli, že vedomosť o tom, že žalovaný nemá nárok na poplatky za spracovanie medziúveru a za vystavenie biankozmenky, nadobudli začiatkom roku 2017, presnejšie v januári 2017, kedy sa začali venovať tejto problematike a začali skúmať neprijateľné podmienky uvedenej zmluvy. Žalobca 1/ prostredníctvom svojej splnomocnenej zástupkyne ďalej doplnil, že pokiaľ ide o žalovaným namietnuté premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, v tomto smere poukazuje na časť VIII. bod 4. Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, kde je uvedené, že premlčacia doba sa pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia predlžuje na 10 rokov. Ďalej poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.06.2013 sp.zn. 402/2013, kde je uvedené, že každá zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a že Občiansky zákonník má prednosť pred Obchodným zákonníkom. Tiež poukázal na rozsudok Okresného súdu Skalica zo dňa 17.03.2014 sp.zn. 3C/51/2012 (ktorého fotokópiu zároveň predložil), kde tento súd určil, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere sú neprijateľné a neplatné. Žalobkyňa 2/ ďalej doplnila, že žalovaný voči ním vyvinul masívnu kampaň a zahrnul ich strašným množstvom dokumentov. Zmluva, ktorú s ním uzavreli, obsahuje množstvo neprijateľných podmienok. Žalovaný im nevyplatil takú sumu, na akú sa zmluvou zaviazal, ale túto sumu ponížil o poplatky za spracovanie medziúveru a za vystavenie biankozmenky. Navyiac žalovanému zaplatili pri uzatváraní zmluvy ešte poplatok vo výške 1 % z cieľovej sumy. Vyššie vklady na účet žalovaného poukazovali preto, lebo chceli čo najskôr vyplatiť predmetný úver. Platili to tak až do obdobia, kým sa žalobca 1/ nestal práceneschopným. Žalovaný im potom úver zospoplatnil. Sumu, ktorú si od žalovaného požičali, splatili dňa 15.05.2012, k čomu došli tak, že si spočítali, koľko od žalovaného dostali a koľko mu vyplatili, pričom si od toho odpočítali poplatky a úroky. Žalobkyňa 2/ ďalej súdu doručila svoje písomné vyjadrenie, v ktorom sa v podstate opakujú dôvody uvádzané žalobcami v žalobe.

7. Súd sa vo veci ďalej oboznámil s listinnými dôkazmi založenými v spise.

8. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcami ako dlžníkmi bola dňa 23.07.2004 uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (ďalej len „zmluva o úvere“), predmetom ktorej bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru pod č. XXXXXXXX 1 07 vo výške 14.937,26 eur (450.000,- Sk) s tým, že po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok a všeobecných podmienok sa tento medziúver mal zmeniť na stavebný úver pod č. XXXXXXXX X XX vo výške cca 10.456,08 eur (315.000,- Sk). Medzi stranami sporu nebolo sporné, že na základe uvedenej zmluvy o úvere bola žalobcom reálne poskytnutá suma 14.821,08 eur, keďže z pôvodne dojednanej výšky úveru 14.937,26 eur bola odpočítaná celková suma 116,18 eur ako poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 99,58 eur (3.000,- Sk) a poplatok za biankozmenku vo výške 16,60 eur (500,- Sk), čo bolo dojednané v časti II. zmluvy o úvere. Podanou žalobou sa žalobcovia (okrem určovacieho nároku) domáhali vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 5.511,17 eur, pričom táto suma mala predstavovať rozdiel medzi skutočne zaplatenými splátkami úveru vo výške 20.332,25 eur a reálne poskytnutou sumou úveru 14.821,08 eur, keď rozdiel medzi týmito sumami pozostával zo žalovaným účtovaných úrokov a poplatkov.

9. Keďže žalobcovia zobrali žalobu späť v časti ohľadne svojho určovacieho nároku, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, súd konanie v tejto časti postupujúc podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil. Predmetom konania tak zostal už len nárok žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.511,17 eur.

10. Žalobcovia sa v danom prípade domáhali vydania bezdôvodného obohatenia s odkazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere, keď suma 5.511,17 eur mala predstavovať práve zaplatené úroky a poplatky podľa predmetnej zmluvy. V tomto smere odkazovali na zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Je síce pravdou, že uvedený zákon v aktuálne účinnom znení stanovuje v § 4 ods. 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/ obligatórne náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, pretože inak sa s poukazom na § 4 ods. 3 druhá veta uvedeného zákona poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tu je však potrebné uviesť, že na danú zmluvu o úvere, ktorú strany sporu medzi sebou uzavreli, nie je uvedený zákon aplikovateľný, čo vyplýva z ustanovenia § 1 ods. 2 písm. a / uvedeného zákona, kde je výslovne uvedené, že predmetný zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, pričom predmetná zmluva o úvere je nepochybne takouto zmluvou. Preto nemožno konštatovať, že by sa v danom prípade malo jednať o úver poskytnutý bez úrokov a poplatkov.

11. Predmetná úverová zmluva bola síce uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, avšak nesporné sa jedná o tzv. typovú zmluvu v zmysle § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (tento zákon bol účinný do 30.06.2007), keďže sa jedná o zmluvu, ktorá sa uzaviera vo viacerých prípadoch a žalobcovia ako spotrebiteľia nemohli jej obsah podstatným spôsobom ovplyvniť.

12. Podľa § 23a ods. 2 písm. a/ začiatok vety pred slovom najmä zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, typová zmluva nesmie obsahovať neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán.

13. V danom prípade súd dospel k záveru, že dojednanie v úverovej zmluve ohľadne povinnosti žalobcov ako dlžníkov zaplatiť poplatky za spracovanie medziúveru (vo výške 99,58 eur) a za biankozmenku (vo výške 16,60 eur) je práve takým dojednaním, ktoré je nápadne nepomerným medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a teda je neprimeranou podmienkou v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia. V prípade obidvoch poplatkov ide totižto podľa názoru súdu o výdavky a náklady banky spojené so správou úveru, príp. so zabezpečením úveru, pričom nie je dôvod na to, aby tieto náklady boli prenášané do poplatkov na ťarchu dlžníka (spotrebiteľa).

14. Preto, ak takéto poplatky boli dojednané v úverovej zmluve, odporuje to vyššie citovanému zákonnému ustanoveniu, a preto je úverová zmluva v časti týkajúcej sa týchto poplatkov s poukazom na § 39 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka v tejto časti neplatná.

15. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

16. Keďže žalovaný sa na úkor žalobcov bezdôvodne obohatil tým, že celkovú sumu úveru vo výške 14.937,26 eur, na vyplatenie ktorej sa zaviazal predmetnou úverovou zmluvou, ponížil o výšku poplatku za spracovanie medziúveru a poplatku za biankozmenku v celkovej čiastke 116,18 eur, pričom v časti dojednania týchto poplatkov je uvedená úverová zmluva neplatná, teda majetok žalovaného sa nezmenšil o výšku týchto dvoch poplatkov, hoci by k tomu inak došlo, súd žalobe ohľadne nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej práve celkovej čiastke uvedených dvoch poplatkov s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie vyhovel.

17. Pokiaľ ešte žalovaný vzniesol voči uvedenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 116,18 eur námietku premičania, súd túto jeho námietku vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže zo zhodných vyjadrení žalobcov vyplynulo, že o tom, že sa žalovaný na ich úkor bezdôvodne obohatil predmetnými poplatkami, sa žalobcovia dozvedeli až v januári tohto roku, takže dvojročná premičacia doba stanovená v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka ešte neuplynula.

18. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže nezistil, že by predmetná zmluva o úvere obsahovala ďalšie neprimerané podmienky, pričom neboli zistené ani iné dôvody, pre ktoré by bolo nutné zmluvu o úvere ako celok posúdiť ako absolútne neplatný právny úkon podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

19. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s §§ 255 a 256 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému proti žalobcom nárok na ich náhradu v rozsahu 98 %. Predmetom konania bol jednak určovací nárok (výrok 1. petitu žaloby), ktorým sa žalobcovia domáhali určenia, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. V tejto časti následne na pojednávaní zobrali žalobcovia žalobcu späť, takže žalobcovia procesne zavinili zastavenie konania v tejto časti, čo sa z hľadiska úspešnosti považuje za ich neúspech vo veci. Predmetom konania bol ďalej nárok žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5.511,17 eur (výrok 2. petitu žaloby). Žalobcovia mali v časti tohto nároku úspech ohľadne zaplatenia sumy 116,18 eur, čo k celkovému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje 2 %-ný úspech. Naopak žalovaný mal úspech ohľadne zvyšnej časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo zasa k celkovému takémuto nároku predstavuje 98 %-ný úspech. Pomer úspechu žalobcov a žalovaného, pokiaľ ide o nárok žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia, bol tak 2 % ku 98 %-ám. Zohľadniac však skutočnosť, že žalobcovia mali neúspech ešte ohľadne určovacieho nároku, ktorý je popri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia samostatným a porovnateľným národom (ich porovnanie sa dá matematicky vyjadriť 1:1), možno potom konštatovať, že celkový úspech žalobcov vo veci bol len 1 % a úspech žalovaného tak 99 %. Rozdiel medzi týmito percentuálnym vyjadrením úspešnosti strán sporu vo veci tak predstavuje 98 %, ktorý je čistým úspechom žalovaného. Preto súd v takomto rozsahu priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania. O konkrétnej výške priznaných trov súd s poukazom na § 262 ods. 2 CSP rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.